

РЕШЕНИЕ

№ 12533

гр. София, 30.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав, в
публично заседание на 29.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дилиана Николова

като разгледа дело номер **4627** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.251 от Гражданския процесуален кодекс /ГПК/ вр. чл.144 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по молба на Н. В. В. – жалбоподател по делото, с искане за тълкуване на постановеното по делото Решение № 36783/07.11.2025г., тъй като съдържа вътрешни противоречия и взаимноизключващи се твърдения – относно спазването на изискването за форма на административния акт, както и защо съдът е приел, че копията на фактури и касови бонове, издадени на трети лица по никакъв начин не допринасят за съставяне на собствено мнение от жалбоподателя за дейността на задължения субект и че исканата информация не може да бъде извлечена от тях.

Ответникът по искането, в писмено становище по делото мотивира съображения за неговата неоснователност. Поддържа, че изложените в решението мотиви за отхвърляне на жалбата са ясни, разбираеми и не си противоречат, а самото искане представлява злоупотреба с право.

Съдът, като се запозна с изложеното в молбата, обективираща искане за тълкуване на постановения по делото съдебен акт и становището на ответната страна по искането, намира следното:

Производството по адм.д. № 4627/2025г. по описа на Административен съд София-град е образувано по жалба на Н. В. В. срещу Решение № РКС25-ЕВ01-16/08.04.2025г. на кмета на Район „Красно село“-СО, с което на жалбоподателя е предоставена търсената от него информация. Решението се обжалва в частта, с която информацията е предоставена на заявителя под форма, различна от посочената в заявлението за достъп до обществена информация.

Производството по делото е приключило с постановяването на Решение №

36783/07.11.2025г., с което жалбата е отхвърлена като неоснователна. За да постанови този резултат съдът е приел за установено от фактическа страна, че административното производство е образувано по заявление на В. до кмета на СО, с което е поискал предоставянето по реда на ЗДОИ на информацията относно извършените разходи за представителни цели през 2023г. и по-конкретно: 1. Разполагали ли са СОС, кметът и кметовете на райони и кметства в Столична община с изрично определени от органа на местно самоуправление финансови средства от общинския бюджет за извършване „разходи за представителни цели“, по см. на чл.34 от ПМС № 108/09.08.2023г. за изпълнението на държавния бюджет на Република България за 2023г. и ако отговорът е положителен да се посочи техният месечен и годишен размер, с кой акт е бил определен той, кога, по какъв конкретен начин и за какви конкретни цели са били изразходвани те; 2. Копие от всички налични – прогнозни, административно-управленски, оперативни, аналитични, технически и финансово-отчетни документи, свързани с казуса.

Заявлението е препратено на всички районни кметове като в съпроводителното писмо, адресирано с копие до В., е посочено, че разчетите за делови срещи и представителни разходи, както и месечният лимит за кмет на район и на кметство са определени в Приложение № 4 към Решение № 14/14.09.2023г. на СОС за съставяне и приемане на Сборен бюджет на Столична община за 2023г.

По това заявление е предоставен частичен достъп от ответника. След получаване на решението жалбоподателят на 27.03.2025г., отново по електронна поща, подал жалба срещу него в частта му по т.2, както и заявление, с което поискал преразглеждане на оспорения акт на основание чл.91, ал.1 АПК като бъде допълнено обжалваното решение с информацията по т.2 и конкретизирал документите, които иска да му бъдат предоставени – докладни записки, контролни листове, писмено разрешение на административния орган за разходване на средства, първични счетоводни документи за направените разходи под формата на фактура и/или разходен касов ордер, касов бон, аналитична счетоводна справка под формата на подробна хронологична оборотна ведомост по аналитични нива на направените целеви разходи. С обжалваното по делото решение ответникът е предоставил достъп до търсената информация под формата на преглед на място. Именно последното е предмет на оспорване по делото.

За да отхвърли оспорването съдът е приел, че с оглед дефиницията по чл.2, ал.1 ЗДОИ, целта на закона е въз основа на получената информация, касаеща обществения живот, гражданите да могат да си съставят собствено мнение, в конкретния случай за дейността на кмета на Район „Красно село“-СО като отправна точка е предоставяне на търсената информация и е без значение нейният материален носител – чл.2, ал.2 ЗДОИ. Изрично съдът е посочил, че целта на закона е получаване на информация, а не за снабдяване с копия от документи, каквито напр. са копията от фактури и касови бонове, издадени от трети лица, тъй като те по никакъв начин не допринасят за съставяне на собствено мнение от жалбоподателя за дейността на ответника и че обществената информация, която може да бъде извлечена от тях – целите, за които са разходвани средствата в размер на 80 лева месечно, но не и копията от разходооправдателните документи, поради което макар и да не е изложил мотиви защо счита, че е налице някое от основанията по чл.27, ал.1 ЗДОИ /посочен като фактическо основание за предоставяне на информацията в различна от заявената форма/, ответникът не е постановил незаконосъобразен акт.

Съгласно разпоредбата на чл.251, ал.1 ГПК, приложима субсидиарно в съдебно-административното производство на основание чл.144 АПК, споровете по тълкуване на влязло в сила решение се разглеждат от съда, който го е постановил, а според ал.2 на с.р., тълкуване не може да се иска, след като решението е изпълнено.

Доколкото по делото не са представени доказателства решението да е изпълнено, съдът намира

искането за допустимо, а разгледано по същество – за неоснователно.

Според правната доктрина и установената съдебна практика на тълкуване подлежат неясните решения. Неясно е съдебното решение, от чиито мотиви и диспозитив не може да се разбере какъв е смисълът на решението, т.е. да се изведе ясно и недвусмислено формираната и изразена правна воля на съда по разрешения с решението правен спор. Смисълът на тълкуването на едно съдебно решение е да се обезпечи прилагането на правните последици на това решение, включително неговото правилно изпълнение.

Поради това предмет на тълкуване могат да бъдат само пороци, съдържащи се в диспозитива на тълкувания съдебен акт, които водят до невъзможност да се изведе действителната воля на съда, който го е постановил – в този см. Определение № 13543/12.11.2014г. по адм. д. № 14009/2014г., V отд. на ВАС, Определение № 83 от 01.12.2014 г. по адм. д. № 27/2014 г., смесен 5 чл. с-в на ВАС, Определение № 5799 от 24.04.2013 г. по адм. д. № 3896/2013 г., V отд. на ВАС и др.

В конкретния случай решението, чието тълкуване се иска, съдържа ясно и точно формулирана волята на съда, която е изразена разбираемо и не се нуждае от тълкуване. Съдът се е произнесъл по цялото оспорване, с което е сезиран, като е постановил конкретен диспозитив. Постановеният диспозитив не поражда неяснота, която подлежи на изясняване чрез тълкуване. Обстоятелството, че молителят не споделя доводите, изложени в мотивите на акта, не е основание да се приеме, че е необходимо тълкуване на волята на съда. Следва да се посочи и че е недопустимо чрез тълкуване да се цели постигане на различен правен резултат.

Водим от горното и на основание чл.251 ГПК вр. чл.144 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на Н. В. В. за тълкуване на поставеното по делото Решение № 36783/07.11.2025г.

Решението не подлежи на обжалване.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: